

Linneas historia

En vår för 100 år sedan togs de första spadtagen till det som skulle bli koloniträdgårdsföreningen Linnea. Året var 1917, första världskriget härjade i Europa, kejsardömet kollapsade i revolutionens Ryssland och hemma i Sverige bröt [hungerkravaller](#) ut på många platser. I Stockholm fick såväl Vasaparken som Karlaplan tas i bruk för grönsaksodling. Kolonilotterna i stadens utkanter tillkom som ett viktigt bidrag till de trångbodda stockholmarnas livsmedelsförsörjning och möjlighet att komma ut på landet. Här skulle sättas potatis och odlas frukt och grönsaker.

De första åren

De första åren gick vår förening under namnet Åkeshovs koloniförening. Namnet ändrades 1921 till Linnea koloniträdgårdsförening vars mark nu skulle arrenderas direkt av staden och organiseras i kooperativ form. När Linnea firade 10 år författades en jubileumsskrift och där beskrivs föreningens första kolonister ([klicka för att ta del av skriften i sin helhet](#) eller [en bearbetad version av Linneas 10 års jubileumsskrift](#)): ”Dessa, som älska naturen, vilja bruka jorden och skörda glädjen av sina händers verk. De, som vilja skapa sig ett paradiset av blommor, buskar och träd, älska och anså dem som egna barn, leva med dem och betrakta dem som sin egen skapelse. Det var många par viljestarka armar, som gingo till verket för att bruka den jord, som i dag kallas Koloniföreningen Linneas, och som vid denna tidpunkt nästan kunde anses lika obrukbar som då det första vikingatåget tog den i besittning, åtminstone i betraktande såsom trädgårdsjord. /.../ Men kärleken till den lilla täppan var stark nog för att övervinna alla strapatser och så kom det sig att koloniföreningen Linneas område växte upp.”

I slutet av 1920- och 1930-talet var koloniföreningen hotad. Staden expanderade, nya bostäder byggdes och Drottningholmsvägen skulle breddas. I Dagens nyheter den 17 september 1928 beskrivs hur borgmästare [Carl Lindhagen](#), i närvaro av stadsplaneringsdirektör Lilienberg och stadsplaneringsingenjör Dahlberg besöker ett protestmöte ute på koloniområdet. Där sluter också kolonirörelsens pionjärer och beskyddare [Anna Lindhagen](#) (syster till borgmästaren) och [Anna Åbergsson](#) upp. ”Såväl borgmästaren, fröken Anna Lindhagen, fröken Åbergsson och representanter för kolonisterna gävo stadsplaneherrarna skäppan full för deras sätt att sköta sina linjaler. Och borgmästaren slutade t.o.m. ett av sina anföranden med ett leve för människan och ett ve över linjalerna!”. Både kolonisterna, politikerna och stadsplanerarna var dock överens om kolonins rekreativa värden, dess förskönande egenskaper för stadsbilden och vikten av möjlighet till närodling. Den gången, i föreningens linda, beslutades att kolonin bäst kunde bevaras för framtiden genom att flyttas en knapp kilometer i nordvästlig riktning till Kortenslund.

Flytten till Kortenslund

Flytten till Kortenslund pågick under två år (1939 och 1940) och de flesta kolonistugorna följde med, i många fall i ett stycke på lastbilar. Några stugor inköptes och flyttades också från andra koloniområden runt i Stockholm. Vissa byggdes nya på plats. Kortenslund var namnet på det gamla båtmanstorp som då låg vid koloniområdets infart på Spångavägen. Området som föreningen ligger i sedan dess är på tal om historia, omgärdat av 10 000-årig De Geer morän och Glia gravfält från

yngre järnåldern. [Brommas märkligaste grav](#), en så kallad treudd återfinns vid koloniområdets nordostliga entré till Liljevägen.

Återigen var det krig i Europa och i ransoneringens Sverige utgjorde alla grödor ett välkommet tillskott på matborden. Kolonisterna tog vara på allt i sin trädgård och inför vintrarna var de noga med att lägga in och safta och sylta. De flesta flyttade ut till Kortenslund när skolorna slutade och bodde där hela sommaren. Många hade inte råd att betala hyra på två håll och sa upp lägenheten i staden under kolonivistet. På höstkanten letades en ny lägenhet upp och den som hade tur kunde på så vis slippa några månadshyror.

I årsboken 1959 står det ”Det gångna året var det sista i det andra decenniet av föreningens verksamhet i Kortenslund. Kännetecknades 40-talet av nybyggnadsplaneringsarbete, så har 50-talet varit den tid då man har fått inhösta frukterna av sitt arbete. Verksamheten har stabiliserats.”

Flera av våra äldre kolonister var med som barn på den tiden. De minns affären på kolonin. Den var viktig på många sätt och hade fått följa med när koloniområdet flyttades från Brommaplan. Det fanns ju inte kylskåp och frys och dit gick de dagligen och handlade. Dessutom var den en viktig mötes- och samlingsplats. Den lades ner i början av 70-talet i samband med att nya snabbköpsaffärerna kom och de flesta hade fått tillgång till bil. Det gamla affärshuset står dock fortfarande kvar i koloniområdet och fungerar idag som föreningens bibliotek och expedition.

Idag bedöms vårt koloniområde ha ett stort kulturhistoriskt värde. Livet på kolonin fortsätter i samma anda, men med nya inslag och kolonister. Vi närodlar, andas frisk luft och bjuder in alla som vill till vår gemenskap och våra gemensamma aktiviteter. Sommarcafé, Linneadagen (skördefest), tipspromenader och midsommarfirande för att bara nämna några. Vi bor kvar i stugorna från början av 1900-talet, många med samma vedspis, snickerier, trägolv och vackra spegeldörrar som då och vi vårdar våra gamla äppelträd och rosenbuskar ömt. Vissa av oss som bor här idag är uppvuxna på kolonin, andra har tillkommit senare. Vi är en koloni för alla och välkomnar en mångfald av människor till kolonilivet.

Vårt föreningsarkiv

Den som vill fördjupa sig i Linneas historia hittar vårt föreningsarkiv på [Stockholms stadsarkiv](#). I takt med att hemsidan utvecklas så kommer vi även lägga upp berättelser om några av de olika stugorna på området och om kolonisterna som kommit och gått.